

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

613.79

Hely

Idő

"1927"

Személy

Szerző :

Cím : *A villamos csákány*

Forrás :

Nemzeti Ujság

Bp

(Hely)

1927. 9. 14.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(C)

A villamos csákány

Nem emlékszem már a nevére, hogy hívták azt a német tudóst, aki azt mondta, hogy a haladás öli meg az embert, az elismerés koszoruját azonban le kell tennem a sírjára. Ennek a kitűnő férfinak, aki megértés híján éhen pusztult el, rettenetesen igazra volt, a mikor kikelt az új kor rettenetes technikai kulturája ellen. Pedig ez a jámbor ember, aki így közvetve áldozatul esett a technika fejlődésének, még álmában sem sejtette, hogy ő csak mint csecsemőket látta azokat a borzalmatokat, amelyek a halála után óriásokká nőttek.

Se helyünk, se kedvünk nincs hozzá, hogy képet fessünk a technika haladásáról s egyelőre csak azokra az újításokra szorítkozunk, amelyek a mindennapi életünket keserítik meg. A kérdés ugyanis az: mi a titka például annak, ha mielő jobban fejlődik a technika, ez a haladás annál nagyobb zajjal és fülsiketítőbb lármmal jár?

Budapest utcáin tavasz óta folyik szakadatlanul a városrendezés. Erre a munkára a múltban is nagy súlyt fektetett a főváros tanácsa s március vége felé megindultak felülről a tufajok, rajtuk a tótok, akik itt partra szállva, nekieresztették a csákányokat az utcáknak s a várost két hét alatt szépen, csendesen feldulák. Azóta nagyot haladt a világ, a tótokat a technikai haladás átváltoztatta villamos furógépekké. Közel hat hónap óta ezekkel a furóvasdorongokkal bontják fel az aszfaltot s a tavasz óta állandó földrengés reszketteti Budapestet. A munka persze éjjel-nappal folyik s mert a dinamogép nem bolond, hogy hallgasson, amikor bughat, a aszfalt pedig kemény,

olyan dörgő, zakatoló, recsegő, sivító és vadul csörömpölő hangzavar tölti be a levegőt, hogy az emberek már félig beleőrültek ebbe a lármmába. Vannak utcák, ahol tucatjával dolgoznak ezek a villamos csákányok, az egyik aszfaltot fur, a másik bazaltot tör, a harmadikat a falnak eresztik neki s ez a borzalmas együttes olyan pokoli hangverseny keretében üvölti és döngi bele a technika fejlődését a pesti ember füleibe és idegeibe, hogy ez a millió város vitustáncot jár kinyában.

Vége a régi szép, romantikus idilleknek az utcaseprés terén is. A hajdani utcaseprő a haladás jóvoltából seprőgéptankká fujta fel magát és mint ilyen, éjjeli életet él. Tizenkét ókor kel és reggel hatkor fekszik. Ébredését mammutdörmögéshez hasonló fenyegető bugás jelzi. Amikor éjjel szokatlanul rezegni kezd az ember alatt az ágy, kocogni kezdenek az ablaküvegek s a kamrában összeütődnek a befőttes üvegek, ez azt jelenti, hogy a tank befordult az utcába. Elvonulási ideje, miután falkában járnak, tehát négy-öt darab egyszerre, átlag félóra. Kétszer fordulnak, akkorra hiszta az utca és ébren van minden teremtetett lélek. Csak árva, vagy lassu hegyomlás jár olyan dübörgő, mély zugással, amit ezek a tankok elküvetnek.

A motorblokkokról, a fülkőkről, az építések-nél használt különböző csigákról, a faltörőkről, az uthangerlő bikákról, amelyek mind azon versenyeznek, hogy melyik tud hátborzongatóbb zajt, lármát csapni s hogy melyik tudja legmeghatóbban az égzengést utánozni, ezek után felesleges beszélni. Ezek se vál-

nak szegényére a haladó és fejlődő technikának.

Vajjon hova fognak hangadás tekintetében ezek a nagyszerű találmányok fejlődni? A dinamithoz? Nem lehetetlen. El lehetünk rá készülve, hogy jövőre egyszerűen és röviden

robbantással szedik majd fel a kövezetet és mennydörgésszerű villamos kisülésekkel irtják a poloskát.

Csak addig bele ne bolonduljunk ebbe az andalító és örökös földrengésbe.

(—)